

Περιφερειακή Ανάπτυξη

Διάλεξη 9: Περιφερειακές ανισότητες στην Ευρώπη (κεφάλαιο 5, Πολύζος Σεραφείμ)

Α ΜΕΡΟΣ

Δρ. Βασιλείου Έφη

Τμήμα

Οργάνωση και Διοίκηση Επιχειρήσεων

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

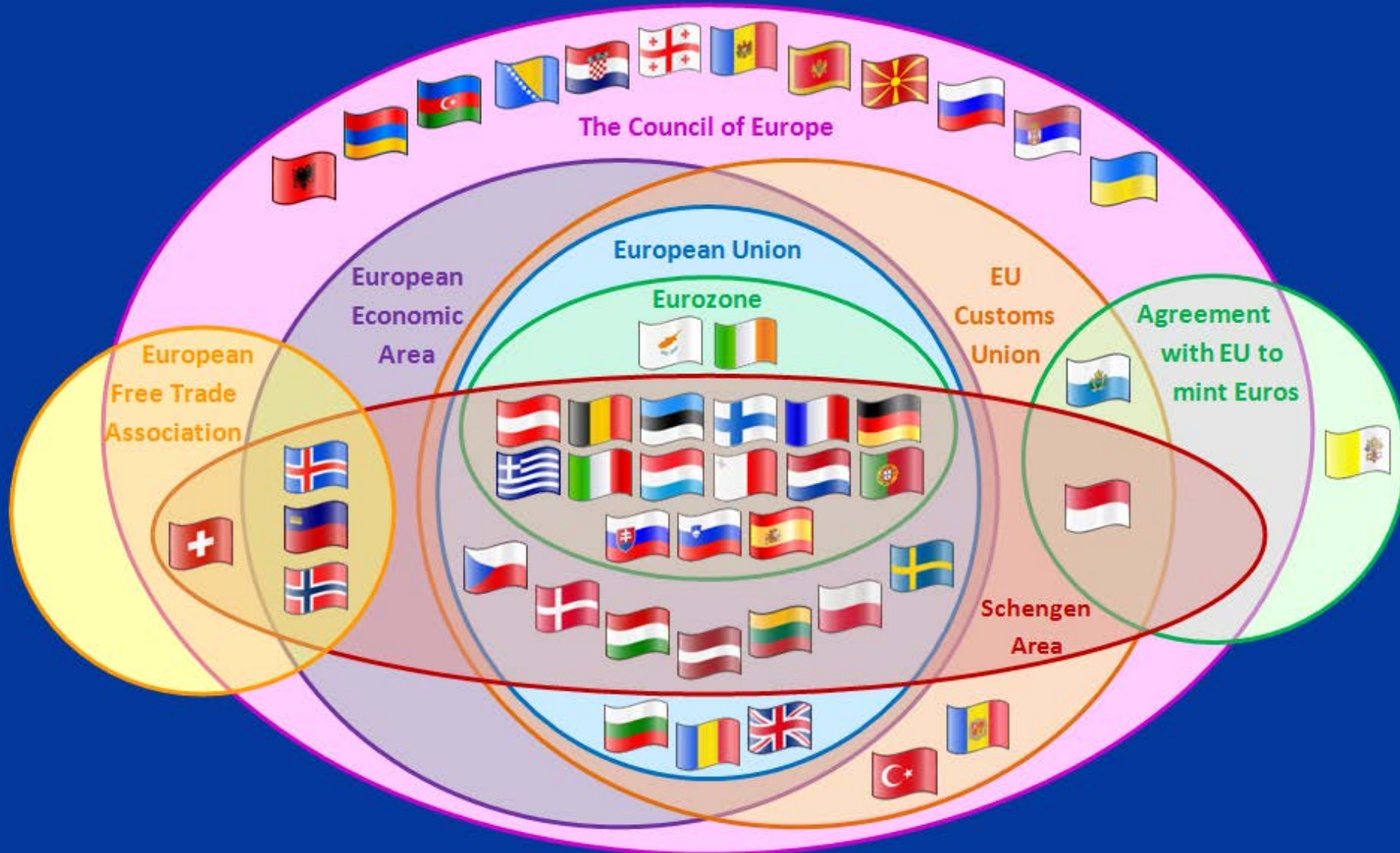
Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Περιεχόμενα ενότητας

1. Ιστορική ανασκόπηση της Ε.Ε
2. Χαρακτηριστικά της Ε.Ε
3. Χωρικές ανισότητες στην Ε.Ε
4. Πληθυσμιακά και κοινωνικά χαρακτηριστικά
5. Ευημερία και βιοτικό επίπεδο στην Ε.Ε.

The Council of Europe

European Union

Eurozone

European Economic Area

EU Customs Union

Agreement with EU to mint Euros

European Free Trade Association

Schengen Area

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ Ε.Ε

Η **ΕΕ** είναι μια συνομοσπονδία 28 κρατών, που καθιερώθηκε το 1992 από την Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Ο σχηματισμός της ΕΕ ξεκίνησε τη δεκαετία του '50, όταν δημιουργήθηκε η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ) από τη Δυτική Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο, την Ολλανδία και το Βέλγιο.

Η Κοινότητα οριστικοποιήθηκε με τη Συνθήκη του Παρισιού, που υπογράφηκε το 1951, η οποία θεωρείται η αρχή της δημιουργίας της ΕΕ.

Το 1957 δημιουργήθηκαν με τη Συνθήκη της Ρώμης η **Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ)**, που καθιέρωσε για πρώτη φορά πλήρη τελωνειακή ένωση και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (ΕΥΡΑΤΟΜ) για συνεργασία σε θέματα χρήσης της πυρηνικής ενέργειας.

Η ΕΟΚ, η ΕΚΑΧ και η ΕΥΡΑΤΟΜ συγχωνεύθηκαν και δημιουργήθηκε το 1967 η **Ευρωπαϊκή Κοινότητα**.

Το 1973 η Κοινότητα διευρύνθηκε για να συμπεριλάβει τη Δανία, την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

Το 1979 πραγματοποιήθηκαν οι πρώτες άμεσες εκλογές για το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**.

Στη συνέχεια, μετά τη δεκαετία του '80, ένας μεγάλος αριθμός χωρών εντάχθηκε στην ΕΕ σε διαδοχικά «κύματα» διεύρυνσης και οι αρμοδιότητές της ΕΕ έχουν επεκταθεί.

Την δεκαετία του '80 εισήλθαν η Ελλάδα, η Ισπανία και η Πορτογαλία.

Το 1985, αναπτύχθηκε μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών η συνθήκη του Σένγκεν, που επέτρεψε την κατάργηση των συστηματικών συνοριακών ελέγχων μεταξύ των χωρών που συμμετέχουν.

Το 1986 υιοθετήθηκε η ευρωπαϊκή σημαία και οι ηγέτες υπέγραψαν την ενιαία ευρωπαϊκή πράξη.

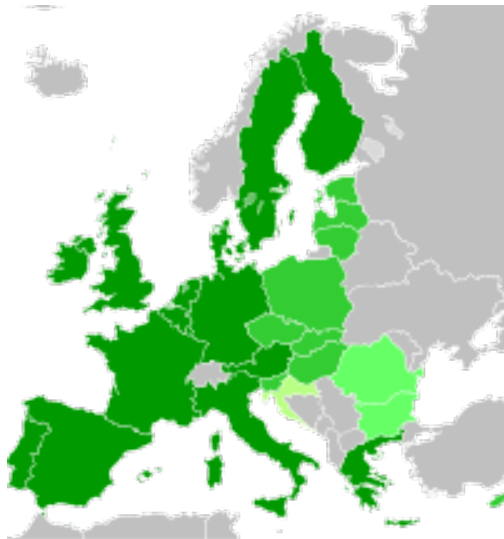
Κατά την επανένωση της Γερμανίας, το 1990, η Ανατολική Γερμανία εισήλθε στην ΕΕ ως τμήμα της διευρυμένης Γερμανίας. Καθώς, πλέον, η διεύρυνση προς την Ανατολική Ευρώπη ήταν στην ημερήσια διάταξη, αποφασίστηκαν από κοινού τα κριτήρια της Κοπεγχάγης για είσοδο νέων μελών στην ΕΕ.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα το έτος 1957

Στην αρχική της μορφή η Ε.Κ. αποτελούνταν από 6 κράτη, τη Δυτ. Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο, την Ολλανδία και το Βέλγιο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση το έτος 2014

Το έτος
2014 η ΕΕ
έχει 28
κράτη - μέλη

Πιθανές μελλοντικές
διευρύνσεις

Η Ευρωπαϊκή Ένωση

Η Ευρωπαϊκή Ένωση καθιερώθηκε και επίσημα με την ισχύ της Συνθήκης του Μάαστριχτ την 1η Νοεμβρίου 1993.

Το 1995 η Αυστρία, η Σουηδία και η Φινλανδία εντάχθηκαν στην ΕΕ και το 1997 υπογράφηκε η συνθήκη του Άμστερνταμ.

Το 1999 υιοθετήθηκε το ευρώ (€) ως κοινό νόμισμα από 11 κράτη μέλη, τα οποία αποτέλεσαν την ονομαζόμενη έκτοτε ευρωζώνη, στην οποία προσχώρησε η Ελλάδα το 2001 σήμερα η ευρωζώνη αποτελείται από 17 χώρες.

Το 2004 10 νέες χώρες, εκ των οποίων οι 8 ήταν πρώην κομμουνιστικές χώρες εντάχθηκαν στην ΕΕ.

Στα τέλη του 2004 υπογράφηκε στη Ρώμη ένα Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, αν και δεν επικυρώθηκε ποτέ πλήρως, ύστερα από την απόρριψη των Γάλλων και των Ολλανδών ψηφοφόρων σε δημοψηφίσματα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση

Το 2007 συμφωνήθηκε να τροποποιηθούν κάποια τμήματα του Συντάγματος έτσι, ώστε η νέα Μεταρρυθμιστική Συνθήκη να μην αντικαταστήσει όλες τις υπάρχουσες συνθήκες.

Επιπλέον, το 2007, η Ρουμανία και η Βουλγαρία προσχώρησαν στην ΕΕ και το ευρώ υιοθετήθηκε και από τη Σλοβενία.

Το 2008 υιοθέτησαν το ευρώ η Κύπρος και η Μάλτα, ενώ το 2009 το υιοθέτησε και η Σλοβακία.

Το 2013 προσχώρησε στην Ε.Ε και η Κροατία.

Η Ιστορία της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έτος	Χώρες που είναι μέλη	Σύνολο
1957	Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία	6
1973	Δανία, Ιρλανδία, Ηνωμένο Βασίλειο	9
1981	Ελλάδα	10
1986	Πορτογαλία, Ισπανία	12
1995	Αυστρία, Φιλανδία, Σουηδία	15
2004	Κύπρος, Τσεχία, Σλοβακία, Εσθονία, Λεττονία, Λιθουανία, Πολωνία, Ουγγαρία, Μάλτα, Σλοβενία	25
2007	Βουλγαρία, Ρουμανία	27
		28
2013	Κροατία	

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ Ε.Ε

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θεωρείται ως η ισχυρότερη ένωση κρατών στην παγκόσμια ιστορία, με οικονομικό, πολιτικό, κοινωνικό και πολιτιστικό περιεχόμενο και βρίσκεται στο στάδιο μιας ανοιχτής διαδικασίας ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Έχει **συνολική έκταση** 4.324.782 km². πυκνότητα 112 κάτ./km², ενώ οι επίσημες γλώσσες είναι 24.

Η ΕΕ είναι μια από τις **μεγαλύτερες οικονομικές και πολιτικές οντότητες στον κόσμο**, με συνολικό πληθυσμό 508 εκατομμύρια κατοίκους και συνδυασμένο ονομαστικό ΑΕΠ 14,3 τρισεκατομμύρια € το έτος 2014.

Αποτελεί μια ενιαία αγορά με κοινή εμπορική πολιτική, κοινή αγροτική και αλιευτική πολιτική και κοινή περιφερειακή πολιτική που αποσκοπεί στην ανάπτυξη των λιγότερο αναπτυγμένων περιφερειών.

Δεν υπάρχει καμία επίσημη πρωτεύουσα για την ΕΕ, αφού οι τοποθεσίες των ιδρυμάτων διαμοιράζονται σε πολλές πόλεις και διάφορα κράτη μέλη.

Εντούτοις, οι **Βρυξέλλες** θεωρούνται συχνά η de facto πρωτεύουσα, δεδομένου ότι τα περισσότερα από τα κύρια όργανα συγκεντρώνονται εκεί.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΕ

Η ΕΕ δημιουργήθηκε ως **οικονομική ένωση**, με αρχικό στόχο τη δημιουργία και τη διατήρηση της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς, την εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας ατόμων, εμπορευμάτων, υπηρεσιών και κεφαλαίου.

Οι εξελίξεις στο χαρακτήρα της ΕΕ και το **μέγεθός της διέυρυναν το αντικείμενο και το περιεχόμενο των δράσεων της**, οι οποίες πλέον είναι πολυποίκιλες. Ο κατεξοχήν πολιτικός στόχος της είναι η εξέλιξη και η διατήρηση μιας αποτελεσματικής ενιαίας αγοράς.

Σημαντικές προσπάθειες έχουν καταβληθεί στη **δημιουργία εναρμονισμένων πρότυπων** με σκοπό να αποδώσουν τα βέλτιστα οικονομικά οφέλη μέσω της δημιουργίας μεγαλύτερων και αποτελεσματικότερων αγορών.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΕ

Στο πολιτικό επίπεδο, η ΕΕ προσπαθεί να δημιουργήσει, παρά τις όποιες διαφορετικές απόψεις, μια **αίσθηση ευρωπαϊκής υπηκοότητας** και ευρωπαϊκής πολιτικής ζωής.

Αυτό περιλαμβάνει το **δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι** στις εκλογές τοπικής κυβέρνησης αλλά και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε οποιοδήποτε κράτος μέλος.

Το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο** προσπαθεί να δημιουργήσει τα **πανευρωπαϊκά πολιτικά κόμματα**, και σχεδόν όλα τα κράτη μέλη έχουν προσχωρήσει τουλάχιστον σε μια ομοσπονδία εθνικών πολιτικών κομμάτων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι χωρικές ανισότητες

Το μεγάλο μέγεθος των ανισοτήτων ανάμεσα στις περιφέρειες της ΕΕ αποτελεί βασικό πρόβλημα για τη βελτίωση της κοινωνικής συνοχής και τη λειτουργική ενοποίηση του χώρου.

Οι μεγάλες ανισότητες δεν ευνοούν τη συγκρότηση ενός ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου και την εμπέδωση του αισθήματος στους πολίτες της ΕΕ, ότι αποτελούν πολίτες ενός ενιαίου χώρου, ή «ευρωπαίοι πολίτες».

Η διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, η νομισματική και οικονομική ενοποίηση μακροπρόθεσμα θα αποτύχουν, εφόσον συνεχίζουν να υπάρχουν ή να διευρύνονται οι ανισότητες μεταξύ των περιφερειών της ΕΕ.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι χωρικές ανισότητες

Οι **αιτίες** που δημιουργούν τις οικονομικές ανισότητες στην ΕΕ σχετίζονται αφενός με τη λειτουργία της αγοράς και του οικονομικού συστήματος και αφετέρου με την εξέλιξη της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Οι ανισότητες έχουν μια δυναμική στο χρόνο, λόγω των συνεχών διευρύνσεων την τελευταία 20-ετία και την προοπτική ένταξης στην ΕΕ νέων χωρών (χώρες των Βαλκανίων, Τουρκία).

Η ένταση των ανισοτήτων αυτών είναι πολύ μεγαλύτερη μεταξύ των χωρών - μελών της ΕΕ παρά στο εσωτερικό τους

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι χωρικές ανισότητες

Οι διαφορετικοί ρυθμοί ανάπτυξης στην ΕΕ τείνουν να σχηματοποιήσουν το φαινόμενο με γεωγραφικούς όρους, όπως π.χ. τα οικονομικά προβλήματα των «μεσογειακών χωρών» της Ευρώπης, οι αναπτυγμένες χώρες του «ευρωπαϊκού βορρά», οι λιγότερο αναπτυγμένες χώρες της «Νοτιο-ανατολικής Ευρώπης» κ.λπ.

Η **γεωγραφική πόλωση των ανισοτήτων** συνεχώς εντείνεται και οφείλεται εν μέρει στο γεγονός ότι, οι χώρες που εντάσσονται στην ΕΕ είναι γεωγραφικά «ακραίες» και το επίπεδο ανάπτυξης τους είναι κατά κανόνα χαμηλότερο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Η μείωση των ανισοτήτων συνιστά ένα **δύσκολο πρόβλημα**, αν λάβουμε υπόψη το συνεχώς μεταβαλλόμενο μέγεθος της ΕΕ και τη γενικότερη οικονομική και πληθυσμιακή δυναμική της.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι χωρικές ανισότητες

Για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ανισοτήτων έχουν δημιουργηθεί τα διάφορα «**Ταμεία Συνοχής**», που προωθούν την ανάπτυξη των λιγότερο αναπτυγμένων περιοχών.

Η ΕΕ **χορηγεί ερευνητές** μέσω προγραμμάτων της, στηρίζοντας την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη.

Παρέχει βοήθεια έκτακτης ανάγκης που αφορά την οικονομική υποστήριξη για υποψήφια μέλη ώστε να προσαρμόσουν τη χώρα τους στα πρότυπα της ΕΕ (PHARE, ISPA και SAPARD), και υποστήριξη στην Κοινοπολιτεία των ανεξάρτητων κρατών (TACIS).

Πληθυσμιακά και κοινωνικά χαρακτηριστικά

Θα παρουσιάσουμε πέντε δείκτες δημογραφικών χαρακτηριστικών που αποτυπώνουν τη δημογραφική φυσιογνωμία της Ε.Ε

1) Η πυκνότητα του πληθυσμού.

Οι χώρες με **υψηλή πληθυσμιακή πυκνότητα** είναι η Μάλτα, η Ολλανδία, το Βέλγιο και η Γερμανία.

Χαμηλές τιμές στην πληθυσμιακή πυκνότητα έχουν οι βόρειες χώρες της Ευρώπης Ισλανδία, Φιλανδία, Σουηδία και Νορβηγία, γεγονός στο οποίο συμβάλλουν οι επικρατούσες κλιματολογικές συνθήκες.

2) Μεταβολή του πληθυσμού

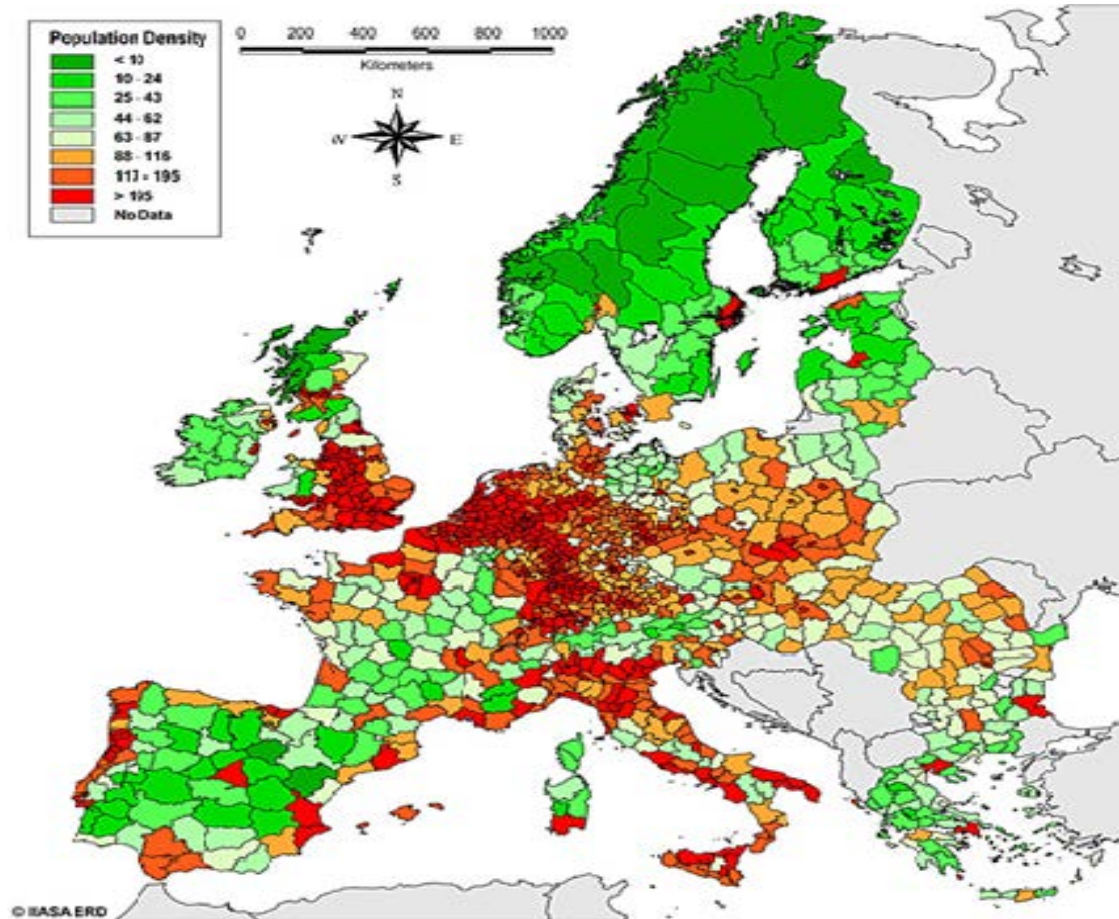
Ορισμένες χώρες εμφανίζουν θετικές και άλλες αρνητικές τιμές στην εξέλιξη του πληθυσμού.

Μεγάλες αυξήσεις σε αριθμό κατοίκων εμφάνισαν οι χώρες Ηνωμένο Βασίλειο, Γαλλία, Ιταλία και Ισπανία, προφανώς λόγω του μεγάλου αριθμού των μεταναστών που δέχθηκαν την περίοδο αυτή.

Μείωση του πληθυσμού, εκτός της Γερμανίας εμφάνισαν ορισμένες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, αφού ένα μέρος του πληθυσμού τους μετανάστευσε προς τις χώρες της Δυτικής Ευρώπης.

Πυκνότητα πληθυσμού της Ευρώπης για τις NUTS3 περιοχές

Η ζώνη η οποία ξεκινά από τη Β. Ιταλία και δια μέσου των περιοχών της Κεντρικής Ευρώπης καταλήγει στη Νότια και Κεντρική Μ. Βρετανία είναι η **ΠΙΟ ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΜΕΝΗ** της Ευρώπης.

Πληθυσμιακά και κοινωνικά χαρακτηριστικά

3) Το προσδόκιμο ζωής στην ηλικία των 65 ετών

Ορίζεται ως ο μέσος όρος των ετών τα οποία προσδοκείται να ζήσει ακόμη κάθε κάτοικος, όταν αυτός βρίσκεται στην ηλικία των 65 ετών και εκτίθεται στις τρέχουσες συνθήκες θνησιμότητας.

Αποτελεί μια σημαντική ένδειξη για το βιοτικό επίπεδο και το επίπεδο ευημερίας των κατοίκων μιας χώρας.

Δεν υπάρχουν μεγάλες αποκλίσεις από το μέσο όρο της ΕΕ που είναι 17 περίπου έτη.

Σε **ευνοϊκότερη θέση** βρίσκονται οι χώρες Ισλανδία, Ελβετία, Ιταλία και Γαλλία, ενώ σε δυσμενέστερη οι χώρες Λετονία, Εσθονία, Βουλγαρία και Ρουμανία.

Είναι προφανές, ότι οι χώρες της 1ης κατηγορίας είναι περισσότερο οικονομικά αναπτυγμένες σε σχέση με τις χώρες της 2ης κατηγορίας, οι οποίες βρίσκονται, στις τελευταίες θέσεις της κατάταξης των χωρών με κριτήριο το επίπεδο της οικονομικής τους ανάπτυξης.

Πληθυσμιακά και κοινωνικά χαρακτηριστικά

4) Συνολικό ποσοστό γονιμότητας

Ορίζεται με το μέσο αριθμό των παιδιών που αντιστοιχούν σε κάθε γυναίκα κατά τη διάρκεια της ζωής της.

Το συνολικό ποσοστό γονιμότητας είναι μια διαφορετική ένδειξη του επιπέδου φυσικής αναπλήρωσης του πληθυσμού.

Χώρες όπως η Ιρλανδία, Ισλανδία, Ηνωμένο Βασίλειο και Νορβηγία έχουν τις υψηλότερες τιμές, ενώ οι χώρες Πολωνία, Πορτογαλία, Λιθουανία, Γερμανία και Ιταλία έχουν τις μικρότερες τιμές.

Επίπεδο ευημερίας και βιοτικό επίπεδο

Για την αποτύπωση του επιπέδου ευημερίας των κατοίκων της Ε.Ε θα χρησιμοποιηθούν ορισμένοι βασικοί δείκτες που απεικονίζουν τόσο την ποιοτική όσο και την ποσοτική διάσταση της ζωής στις χώρες αυτές.

Συγκεκριμένα θα χρησιμοποιηθούν οι παρακάτω πέντε (5) δείκτες:

Επίπεδο ευημερίας και βιοτικό επίπεδο

1) Κατά κεφαλή ΑΕΠ σε μονάδες αγοραστικής δύναμης

Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι ένα μέτρο του επιπέδου της ευημερίας.

Εάν ο δείκτης μιας χώρας είναι >100 , το επίπεδο του κατά κεφαλήν ΑΕΠ της χώρας είναι υψηλότερο από το μέσο όρο της ΕΕ και αντίστροφα.

Το κατά κεφαλή ΑΕΠ στις οικονομικά αναπτυγμένες χώρες είναι 2.0 έως 2.5 φορές υψηλότερο από το αντίστοιχο στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες.

Οι χώρες με τις υψηλότερες τιμές είναι οι οικονομικά αναπτυγμένες χώρες της Δυτ. Ευρώπης, οι οποίες συνιστούν το **βασικό άξονα** ανάπτυξης της Ευρώπης, όπως το Λουξεμβούργο, η Γερμανία, το Ην. Βασίλειο, η Ολλανδία, η Δανία και Σουηδία.

Στις χαμηλότερες θέσεις της κατάταξης από τις χώρες της ΕΕ βρίσκονται χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, όπως η Βουλγαρία, η Εσθονία, η Λετονία και η Σλοβακία.

Επίπεδο ευημερίας και βιοτικό επίπεδο

2) Πραγματικός ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ

Ο συγκεκριμένος δείκτης μας δίνει τη δυνατότητα για απεικόνιση του δυναμισμού κάθε οικονομίας διαχρονικά και για συγκρίσεις της πορείας ανάπτυξης των χωρών.

Μια μικρή διαφορά στον ετήσιο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ μεταξύ δυο χωρών, είναι δυνατό να οδηγήσει σε μεγάλη απόκλιση μετά από κάποια χρόνια στο επίπεδο ανάπτυξης των χωρών αυτών.

Για την περίοδο 2007-08 τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης παρουσίασαν η Βουλγαρία, η Κύπρος, η Ρουμανία, η Πολωνία και η Σλοβακία, χώρες που εντάχθηκαν στην ΕΕ κατά τις τελευταίες διευρύνσεις.

Αντίθετα, την περίοδο αυτή εμφανίσθηκαν χώρες με αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης, οι οποίες ανήκουν τόσο στην κατηγορία των αναπτυσσόμενων όσο και στην κατηγορία των λιγότερο αναπτυσσόμενων χωρών όπως η Λετονία, η Εσθονία και η Ιρλανδία.

Επίπεδο ευημερίας και βιοτικό επίπεδο

3) Οι ιδιωτικές δαπάνες για την εκπαίδευση ως ποσοστό του ΑΕΠ

Περιλαμβάνει τις δαπάνες ως ποσοστό % επί του ΑΕΠ, οι οποίες αφορούν πληρωμές διδασκτρών για τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, πληρωμές για διδακτικό υλικό κ.λπ.

Οι χώρες με τις υψηλότερες δαπάνες είναι η Κύπρος, η Ολλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, ενώ τις χαμηλότερες δαπάνες έχουν η Φιλανδία, η Σουηδία και η Ιρλανδία.

Ο δείκτης αυτός δεν είναι αντιπροσωπευτικός της συνολικής δαπάνης για την εκπαίδευση, γιατί συνυπάρχει και η δημόσια δαπάνη.

4) Ανισότητες στην κατανομή των εισοδημάτων

Οι ανισότητες στην κατανομή των εισοδημάτων προκύπτουν από τον υπολογισμό του λόγου του συνολικού εισοδήματος που έλαβε το 20% του πληθυσμού με το υψηλότερο εισόδημα προς τα εισοδήματα που έλαβε το 20% του πληθυσμού με το χαμηλότερο εισόδημα.

Μεγάλες τιμές, έχουν η Λετονία, Ρουμανία και Βουλγαρία, ενώ μικρές τιμές στο δείκτη έχουν η Σλοβενία, Φιλανδία και Τσεχία.

Επίπεδο ευημερίας και βιοτικό επίπεδο

5) Προσδόκιμη διάρκεια υγιούς ζωής

Η μέτρηση της προσδόκιμης διάρκειας ζωής γίνεται με τη χρήση του δείκτη που ονομάζεται «προσδόκιμη διάρκεια ζωής χωρίς αναπηρία» (disability-free life expectancy, DFLE) και είναι ο αριθμός των ετών κατά τα οποία ένα άτομο κατά τη γέννησή του αναμένεται ότι θα ζήσει σε μια υγιή κατάσταση.

Για τον υπολογισμό του λόγω δείκτη συνδυάζονται πληροφορίες σχετικά με τη θνησιμότητα και τη νοσηρότητα που χαρακτηρίζει τους κατοίκους κάθε χώρας, όπως οι συνθήκες στις οποίες εργάζονται, ζουν κ.λπ.

Τις υψηλότερες τιμές έχουν η Ισλανδία, Μάλτα, Δανία και Ελλάδα, ενώ τις μικρότερες τιμές οι Εσθονία, Λετονία και Σλοβακία.

Τέλος Ενότητας

Επεξεργασία: <Όνομα Συνεργάτη>

Θεσσαλονίκη, <Ημερομηνία>